

Brüsszel, 2018.12.11.
COM(2018) 819 final

2018/0415 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvnek a termékek távértékesítésére és bizonyos belföldi termékértékesítésekre vonatkozó rendelkezések tekintetében történő módosításáról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A Tanács 2017. december 5-én elfogadta az (EU) 2017/2455 tanácsi irányelvet¹ (a továbbiakban: az e-kereskedelmet érintő héaszabályozásról szóló irányelv), amely többek között az alábbiak szerint módosította a 2006/112/EK irányelvet² (a továbbiakban: héairányelv):

- kiterjeszti a nem adóalanyok számára távközlési, rádió- és televízióműsor- vagy elektronikus szolgáltatásokat nyújtó, nem letelepedett adóalanyokra vonatkozó, a héairányelv 358–369k. cikkében foglalt különös szabályozások (az úgynevezett szűkített egyablakos ügyintézés) alkalmazási körét valamennyi szolgáltatástípusra, valamint a termékek Közösségen belüli távértékesítésére és a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére, ezáltal a szűkített egyablakos ügyintézés egyablakos ügyintézéssé alakítja át. A szűkített egyablakos ügyintézés keretében az említett szolgáltatások nyújtói, a más tagállamokban fizetendő héa elszámolása céljából internetes portált használhatnak abban a tagállamban, ahol héaazonosító számot állapítottak meg számukra;
- különös rendelkezéseket állapít meg azon adóalanyok számára, akik elektronikus felület, például piactér, platform, portál vagy más hasonló eszköz használata által nem adóalanyok részére más adóalanyok által végzett bizonyos értékesítéseket segítenek elő.

A jelen javaslat célja a héairányelv fenti, 2021. január 1-jétől alkalmazandó módosításait támogató további előírások meghatározása, amennyiben ez a támogatás nem valósítható meg a 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletben³ (a továbbiakban: héa végrehajtási rendelet) foglalt végrehajtási intézkedéseken keresztül. A javaslat különösen a termékek Unión belüli – az Unióban nem letelepedett adóalanyok által nem adóalanyok részére történő – értékesítését elősegítő elektronikus felületekkel kapcsolatos rendelkezésekre, valamint az import héa bevallásával és megfizetésével kapcsolatos különös szabályokra vonatkozik azokban az esetekben, amikor a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítése tekintetében nem alkalmazzák az egyablakos ügyintézés.

• **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel és más uniós politikákkal**

E javaslat a héára vonatkozó cselekvési terv⁴ részét képező, az e-kereskedelmet érintő héaszabályozásról szóló irányelv kiegészítéséhez szükséges részletes rendelkezéseket állapítja meg.

¹ A Tanács (EU) 2017/2455 irányelve (2017. december 5.) a 2006/112/EK irányelvnek és a 2009/132/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtásra és a termékek távértékesítésére vonatkozó bizonyos hozzáadottértékadó-kötelezettségek tekintetében történő módosításáról (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.).

² A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.)

³ A Tanács 282/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. március 15.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról (átdolgozás) (HL L 77., 2011.3.23., 1. o.).

⁴ COM(2016) 148 final – Úton egy egységes héaövezet felé – új döntések szükségeltetnek.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A héára vonatkozó cselekvési terven felül az európai digitális egységes piaci stratégia⁵, valamint az egységes piaci stratégia⁶ és az e-kormányzati cselekvési terv⁷ kulcsfontosságú kezdeményezésként határozta meg az e-kereskedelmet érintő héaszabályozásról szóló irányelvet.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

A javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 113. cikke. Az említett cikk értelmében a Tanács az Európai Parlamenttel, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően, különleges jogalkotási eljárás keretében, egyhangúlag rendelkezéseket fogad el a közvetett adózás területére vonatkozó tagállami szabályok harmonizálására.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

A javaslat az e-kereskedelmet érintő héaszabályozásról szóló, valamennyi tagállam által alkalmazandó irányelv elfogadásából eredő egyes kérdésekkel foglalkozik. A módosítások különösen annak biztosítására irányulnak, hogy a bevételkiesést okozó kiskapuk keletkezésének megakadályozása érdekében az elektronikus felületekre vonatkozó rendelkezéseket harmonizált módon alkalmazzák a tagállamok.

A javaslat ezért megfelel a szubszidiaritás elvének.

- **Arányosság**

A javaslat összhangban van az arányosság elvével, azaz nem mutat túl az e-kereskedelmet érintő héaszabályozásról szóló irányelv célkitűzéseinek, valamint az egységes piac zavartalan működésének megvalósításához szükséges mértéken. Az arányosság tekintetében is elmondható az, ami a szubszidiaritásnál, azaz a héairányelv módosítására irányuló javaslat nélkül a tagállamoknak nem áll módjukban kezelni ezeket a problémákat.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A javaslat értelmében módosítani kell a héairányelvet. A javaslat megállapítja az e-kereskedelmet érintő héaszabályozásról szóló irányelv egyes rendelkezéseinek helyes alkalmazásához szükséges különös szabályokat, amennyiben a kitűzött célok nem érhetők el végrehajtási intézkedések elfogadásával, mivel e célok szükségessé teszik a héairányelv alapvető rendelkezéseinek módosítását. A javaslat különösen a termékek Unión belüli – az Unióban nem letelepedett adóalanyok által nem adóalany részére történő – értékesítését elősegítő elektronikus felületekkel kapcsolatos rendelkezésekre, valamint az import hía bevallásával és megfizetésével kapcsolatos különös szabályokra vonatkozik azokban az esetekben, amikor a behozatal tekintetében nem alkalmazzák az egyablakos ügyintézt.

---

⁵ COM(2015) 192 final.

⁶ COM(2015) 550 final.

⁷ COM(2016) 179 final.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Konzultáció az érdekelt felekkel**

A Bizottság a héa jövőjével foglalkozó csoport keretében számos konzultációt folytatott a tagállamok adó- és vámhatóságaival. A Bizottság továbbá megbeszéléseket folytatott a héával foglalkozó szakértői csoport keretében az érintett vállalkozásokkal, valamint külön találkozókön az elektronikus felületek üzemeltetőivel és a postai szolgáltatókkal. Végül, 2018 márciusában Máltán megrendezésre került egy külön Fiscalis 2020 műhelytalálkozó, amelyen az adó- és vámhatóságok, valamint az érintett üzleti ágazatok képviselői közösen megvitatták az e-kereskedelmet érintő héaszabályozásról szóló irányelv végrehajtásából eredő kérdéseket.

- **Hatásvizsgálat**

Az e-kereskedelmet érintő héaszabályozásról szóló irányelv elfogadását eredményező javaslat vonatkozásában került sor hatásvizsgálatra. A jelen javaslat csupán az irányelv egyes rendelkezéseinek működéséhez szükséges módosításokat tartalmazza.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A javaslat fő célja elektronikus felületeket, például piactereket, platformokat és portálokat működtető, termékek Unión belüli – az Unióban nem letelepedett adóalany által történő – értékesítését elősegítő adóalanyokra vonatkozó rendelkezések kiegészítése. A javasolt módosítások tovább egyszerűsítik ezen adóalanyok adminisztratív terheit, mivel több ügyletet jelenthetnek be az egyablakos ügyintézés keretében, ezáltal javul a héabeszedés. Ezek a rendelkezések ezért nincsenek hatással az Unióban letelepedett mikrovállalkozásokra és kkv-kra.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincsenek a költségvetést érintő vonzatai.

5. EGYÉB ELEMEEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A Közigazgatási Együttműködési Állandó Bizottság (SCAC) az információtechnológiával foglalkozó albizottsága, az Információtechnológiai Állandó Bizottság (SCIT) segítségével felügyeli a rendelkezések végrehajtását.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A héairányelvnek az e-kereskedelmet érintő héaszabályozásról szóló irányelv által beillesztett 14a. cikke értelmében, ha egy adóalany elektronikus felület, például piactér, platform, portál vagy más hasonló eszköz használata által harmadik területről vagy harmadik országból 150 EUR-t meg nem haladó valós értékű küldeményként importált termékek távértékesítését (14a. cikk (1) bekezdése) vagy termékek Közösségen belüli – a Közösségben nem letelepedett adóalany által nem adóalany részére történő – értékesítését segíti elő (14a. cikk (2) bekezdése), akkor úgy tekintendő, mintha az értékesítést elősegítő adóalany kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a szóban forgó termékeket.

Ez a rendelkezés ténylegesen az alábbi két értékesítésre osztja fel a vállalkozások és fogyasztók közötti azon értékesítést (B2C értékesítés), amely során az értékesítő elektronikus felület használata által értékesít terméket a vevő részére: egyfelől az említett értékesítő és az elektronikus felület közötti értékesítésre (B2B értékesítés), másfelől az elektronikus felület és a vevő közötti értékesítésre (B2C értékesítés). A termékértékesítés teljesítési helyének pontos meghatározása érdekében ezért meg kell állapítani, hogy melyik értékesítéshez kell hozzárendelni a termék feladását vagy fuvarozását. Az 1. cikk 1. pontja értelmében a feladást vagy fuvarozást az elektronikus felület és a vevő közötti értékesítéshez kell hozzárendelni, amint azt az e-kereskedelmet érintő héaszabályozásról szóló irányelv elfogadásakor készített tanácsi jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozat is rögzíti.

A 14a. cikk (2) bekezdésének alkalmazása egyértelműen további adminisztratív terheket róna az érintett vállalatokra, valamint a héabevétel csökkenésének kockázatával járna, amelyet az elektronikus felület által az elektronikus felület használata által értékesítőnek történő héafizetés eredményez. E problémák megoldása érdekében az alábbi módosításokat javasoljuk:

- Az elektronikus felület használata által termékértékesítést végző értékesítő és az elektronikus felület közötti B2B értékesítés adómentes (1. cikk 2. pontja), és az értékesítő jogosult levonni az értékesített termékek beszerzése vagy behozatala tekintetében általa megfizetett előzetesen felszámított héát (1. cikk 3. pontja);
- A héairányelvnek az e-kereskedelmet érintő héaszabályozásról szóló irányelv által módosított 369b. cikke értelmében az egyablakos ügyintézés belföldi termékértékesítés tekintetében nem, hanem kizárólag a termékek Közösségen belüli távértékesítése tekintetében alkalmazható a héa bevallására és megfizetésére. Az elektronikus felület használata által terméket értékesítők különböző tagállamokban tarthatnak árukészletet, amelyekből belföldi termékértékesítést végeznek, ezért az elektronikus felületnek, amely úgy tekintendő, mintha ő maga értékesítette volna a szóban forgó termékeket, héaazonosító számmal kellene rendelkezni valamennyi érintett tagállamban a belföldi értékesítéseket terhelő héa elszámolása céljából. Ez megszüntetné az elektronikus felületek számára az egyablakos ügyintézésének egyszerűsítését, ezáltal további kötelezettségeket eredményez számukra. Következésképpen azt javasoljuk, hogy az elektronikus felület a vevők részére történő belföldi termékértékesítés esetén is alkalmazhassa az egyablakos ügyintézését, ha a héairányelv 14a. cikke (2) bekezdésének értelmében úgy tekintendő, mintha ő maga értékesítette volna a termékeket. A fentiek alapján a héairányelv XII. címének 6. fejezetét a következőképpen kell módosítani:
  - a fejezet és a 3. szakasz címének módosítása (1. cikk 5. és 6. pontja);
  - a fogyasztás szerinti tagállam fogalommeghatározásának módosítása (1. cikk 7. pontjának alpontja);
  - a különös szabályozás alkalmazási körének kiterjesztése (1. cikk 8. pontja);
  - az adóalanyt a különös szabályozásból kizáró rendelkezés módosítása (1. cikk 9. pontja);
  - a belföldi termékértékesítés bevallásának lehetővé tétele az egyablakos ügyintézés alapján történő héabevallás keretében (1. cikk 10. és 11. pontja).

Végül, az import héa bevallásával és megfizetésével kapcsolatos különös szabályok utolsó javasolt módosítása arra az esetre vonatkozik, amikor a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítése tekintetében a héa bevallására nem

alkalmazzák az egyablakos ügyintézését. A héairányelvnek az e-kereskedelmet érintő héaszabályozásról szóló irányelv által beillesztett 369y–369zb. cikke értelmében az import héát az importot követő hónap végéig összesítve kell megfizetni a vámhatóság részére. Ez a fizetési határidő azonban nincs összhangban a vámtartozás összesített megfizetésére vonatkozóan az Uniós Vámkódex 111. cikkében előírt határidővel, amely fizetési halasztást tesz lehetővé az import hónapját követő hónap közepéig. A javaslat a különleges szabályozás szerinti halasztott fizetés határidejét összhangba hozza az Uniós Vámkódexben⁸ megállapított határidővel (1. cikk 12. pontja).

A 2. cikk előírja, hogy az intézkedéseket 2021. január 1-jétől kell alkalmazni, ami az elektronikus kereskedelemről szóló irányelvvonatkozó rendelkezései alkalmazásának kezdőnapja.

---

⁸ HL L 269., 2013.10.10., 1. o.

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvnek a termékek távértékesítésére és bizonyos belföldi termékértékesítésekre vonatkozó rendelkezések tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére, tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,¹

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,²

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az (EU) 2017/2455 tanácsi irányelv³ által módosított 2006/112/EK tanácsi irányelv⁴ értelmében, ha egy adóalany elektronikus felület, például piactér, platform, portál vagy más hasonló eszköz használata által harmadik területekről vagy harmadik országokból 150 EUR-t meg nem haladó valós értékű küldeményként importált termékek távértékesítését vagy termékek Közösségen belüli – a Közösségben nem letelepedett adóalany által nem adóalany részére történő – értékesítését segíti elő, akkor úgy tekintendő, mintha az értékesítést elősegítő adóalany kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a szóban forgó termékeket. Mivel ez a rendelkezés két értékesítésre oszt fel egy egységet képező értékesítést, a termékértékesítés teljesítési helyének pontos meghatározása érdekében meg kell állapítani, hogy melyik értékesítéshez kell hozzárendelni a termék feladását vagy fuvarozását.
- (2) Az elektronikus felület használata által termékek Közösségen belüli nem adóalanyok részére történő értékesítését elősegítő adóalany a jelenlegi szabályok alapján levonhatja a héát a Közösségben nem letelepedett értékesítőknél fizetett héát, ezért fennáll annak a veszélye, hogy ez utóbbi értékesítő nem fizeti meg a héát az adóhatóság részére. E kockázat elkerülése érdekében az értékesítő elektronikus felület használata által történő termékértékesítését mentesíteni kell a héa alól, és az értékesítő számára biztosítani kell a jogot arra, hogy levonhassa az értékesített termékek beszerzése vagy behozatala tekintetében általa megfizetett előzetesen felszámított héát.

---

¹ HL C , , p. .

² HL C , , p. .

³ A Tanács (EU) 2017/2455 irányelve (2017. december 5.) a 2006/112/EK irányelvnek és a 2009/132/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtásra és a termékek távértékesítésére vonatkozó bizonyos hozzáadottértékadó-kötelezettségek tekintetében történő módosításáról (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.).

⁴ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.)

- (3) Továbbá a Közösségben nem letelepedett értékesítők, akik vagy amelyek a termékek értékesítésére elektronikus felületet használnak, több tagállamban is tarthatnak árukészletet, és a termékek Közösségen belüli távértékesítése mellett ezekből a készletekből is értékesíthetnek termékeket ugyanabban a tagállamban. A termékek Közösségen belüli távértékesítésére és a Közösség területén, de nem a fogyasztás szerinti tagállamban letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás jelenleg nem terjed ki ezekre az értékesítésekre. Az adminisztratív terhek csökkentése érdekében lehetővé kell tenni azon adóalanyok számára, akik vagy amelyek elektronikus felület használata által termékek Közösségen belüli nem adóalanyok részére történő értékesítését segítik elő, és akik úgy tekintendők, mintha ők kapták volna meg, majd ők maguk értékesítették volna a termékeket, hogy alkalmazhassák a különös szabályozást a héa bevallására és megfizetésére az említett belföldi termékértékesítések tekintetében.
- (4) A termékimport tekintetében kivetett héa és behozatali vám megfizetése közötti összhang biztosítása érdekében azokban az esetekben, amikor a héa bevallására és megfizetésére a különleges szabályozást alkalmazzák, az import héa vámhatóság részére történő megfizetésének határidejét összhangba kell hozni a vámtartozással kapcsolatban a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵ 111. cikkében megállapított határidővel.
- (5) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának⁶ megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (6) A 2006/112/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az V. cím 1. fejezetének 2. szakasza a következő 36b. cikkel egészül ki:

„36b. cikk

Ha a 14a. cikknek megfelelően az adóalanyt úgy kell tekinteni, mintha ő kapta volna meg, majd értékesítette volna a terméket, a termékek feladását vagy fuvarozását az említett adóalany által teljesített értékesítéshez kell hozzárendelni.”

2. Az irányelv a következő 136a. cikkel egészül ki:

„136a. cikk

Ha a 14a. cikk (2) bekezdésének megfelelően az adóalanyt úgy kell tekinteni, mintha ő kapta volna meg, majd értékesítette volna a termékeket, a tagállamok mentesítik az adó alól a szóban forgó termékeknek az adóalany részére történő értékesítését.”

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Unió Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

⁶ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

3. A 169. cikk b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 136a., 138., 142. vagy 144. cikk, a 146–149. cikk, a 151., 152., 153. vagy 156. cikk, a 157. cikk (1) bekezdésének b) pontja, a 158–161. cikk vagy a 164. cikk értelmében adómentes ügyletek;”

4. A 204. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok azonban nem alkalmazhatják a második albekezdésben említett lehetőséget a 358a. cikk 1. pontjában meghatározott olyan adóalanyokra, akik a Közösségben nem letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatások esetében a különös szabályozást választották.”

5. A XII. cím 6. fejezetének címe helyébe a következő szöveg lép:

„A nem adóalanyok részére szolgáltatásokat nyújtó, termékek távértékesítését végző és egyes belföldi termékértékesítéseket végző adóalanyokra vonatkozó különös szabályozások”.

6. A XII. cím 6. fejezete 3. szakaszának címe helyébe a következő szöveg lép:

‘„A termékek Közösségen belüli távértékesítésére, az értékesítést elősegítő elektronikus felület használata által valamely tagállamban végzett termékértékesítésre és a Közösség területén, de nem a fogyasztás szerinti tagállamban letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás.”

7. A 369a. cikk a következőképpen módosul:

a) az első bekezdésben a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3. »fogyasztás szerinti tagállam«:

- a) szolgáltatásnyújtás esetén az a tagállam, amelyet az V. cím 3. fejezete szerint a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének kell tekinteni;
- b) termékek Közösségen belüli távértékesítése esetén a termék vevő részére történő feladásának vagy fuvarozásának érkezési helye szerinti tagállam;
- c) a 14a. cikk (2) bekezdésének megfelelően az értékesítést elősegítő elektronikus felület használata által végzett termékértékesítés esetén, ha a termék feladásának vagy fuvarozásának kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik, akkor az adott tagállam.”;

b) A szöveg a következő harmadik bekezdéssel egészül ki:

„Ha az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye nem a Közösségben található, és a Közösségen belül nem rendelkezik állandó telephellyel, akkor az azonosítót kiadó tagállam az a tagállam, ahonnan a terméket feladják vagy elfuvarozzák. Ha több tagállamból adják fel vagy fuvarozzák el a termékeket, az adóalany jelöli meg e tagállamok közül az azonosítót kiadó tagállamot. Az adóalanyt ez a döntés az érintett naptári évre és az azt követő két naptári évre köti.”

8. A 369b. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„369b. cikk

A tagállamok engedélyezik a következő adóalanyok részére a különös szabályozás alkalmazását:

a) termékek Közösségen belüli távértékesítését végző adóalany;

- b) a 14a. cikk (2) bekezdése szerint termékértékesítést elősegítő adóalany, ha az adott termék fuvarozásának kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik;
- c) nem adóalany részére szolgáltatást nyújtó, a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalany.

Ez a különös szabályozás a Közösség területén az érintett adóalany által ilyen módon értékesített valamennyi termékre, illetve általa ott nyújtott valamennyi ilyen szolgáltatásra vonatkozik.”.

9. A 369e. cikk a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) ha az adóalany bejelenti, hogy már nem értékesít, illetve nyújt az e különös szabályozás hatálya alá tartozó terméket, illetve szolgáltatást;”.

10. A 369f. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„369f. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany az azonosítót kiadó tagállam számára minden egyes naptári negyedévre vonatkozóan elektronikus úton héabevallást nyújt be, függetlenül attól, hogy értékesített-e, illetve nyújtott-e az e különös szabályozás hatálya alá tartozó termékeket, illetve szolgáltatásokat. A héabevallást azon adómegállapítási időszak végét követő hónap végéig kell benyújtani, amelyre a bevallás vonatkozik.”

11. A 369g. cikk (1) és (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A héabevallásnak tartalmaznia kell a 369d. cikkben említett héaazonosító számot, valamint az adómegállapítási időszakban teljesített, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó alábbi termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás héa nélküli teljes összegét, az alkalmazandó héamértékeket, valamint a megfelelő héa – héamértékek szerint lebontott – teljes összegét minden egyes olyan fogyasztás szerinti tagállam tekintetében, amelyben héa fizetendő:

- a) a 14a. cikk (2) bekezdésének megfelelően termékek Közösségen belüli távértékesítése, ha a termék feladásának vagy fuvarozásának kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik;
- b) szolgáltatásnyújtás.

A héabevallásnak az e cikk (4) bekezdésében foglaltak szerint a korábbi adómegállapítási időszakokra vonatkozó módosításokat is tartalmaznia kell.

2. Amennyiben a termékeket az azonosítót kiadó tagállamtól eltérő tagállamokból adják fel vagy fuvarozzák el, a héabevallásnak minden egyes olyan tagállam tekintetében is tartalmaznia kell az e különös szabályozás hatálya alá tartozó alábbi értékesítések összértékét, ahonnan a termékeket feladják vagy elfuvarozzák:

- a) termékek Közösségen belüli távértékesítése, a 14a. cikk (2) bekezdése szerint elektronikus felület használata által végzett értékesítések kivételével;
- b) a 14a. cikk (2) bekezdésének megfelelően az adóalany által végzett, termékek Közösségen belüli távértékesítése, ha a termék feladásának vagy fuvarozásának kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik.

Az a) pontban említett értékesítések esetében a héabevallásnak tartalmaznia kell az ilyen tagállamok által kiadott egyedi héaazonosító számot vagy adónyilvántartási számot is.

A b) pontban említett értékesítések esetében a héabevallásnak tartalmaznia kell az ilyen tagállamok által adott esetben kiadott egyedi héaazonosító számot vagy adónyilvántartási számot is.

A héabevallásnak fogyasztás szerinti tagállamonkénti bontásban kell tartalmaznia az e bekezdésben foglalt információkat.”

12. A 369zb. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok előírják, hogy az (1) bekezdésben említett héát havonta kell megfizetni. A fizetési határidő a hasonló esetekben fizetendő behozatali vám megfizetésére vonatkozó határidő.”

2. cikk

(1) A tagállamok legkésőbb 2020. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Ezeket a rendelkezéseket a tagállamok 2021. január 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*